10/09/2019

“Δεν είναι τίποτα, επέρασε και αυτό πήγαινε σε όποιον γιατρό θέλεις να το δει”

/ Γνώμες

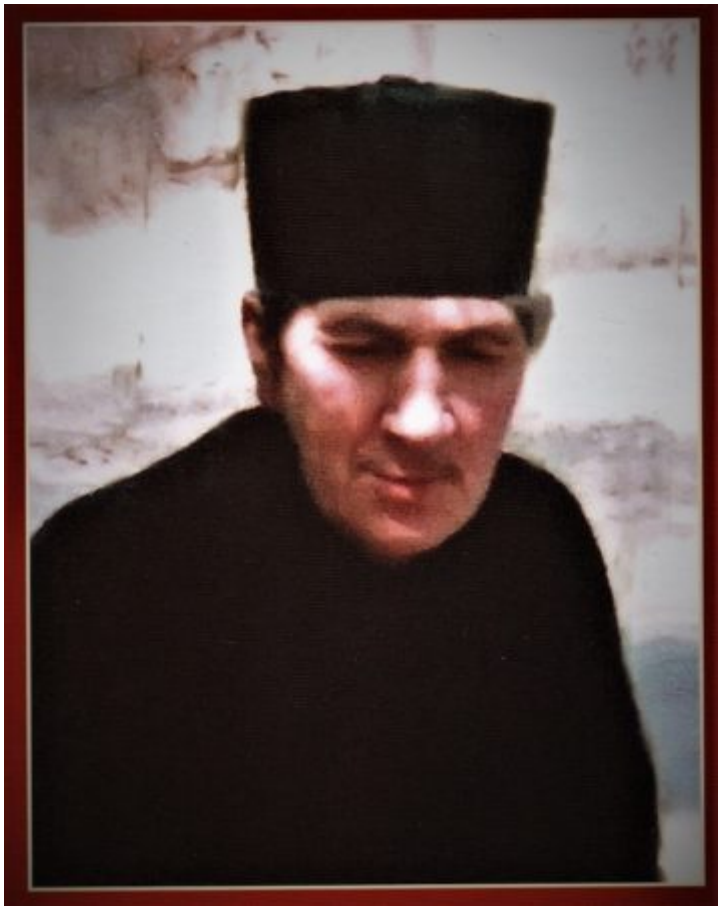

Ο Γέροντας, Μοναχός, π. Ζωσιμάς (1937-2010), υποτακτικός του Γέροντα Ιερομονάχου, π. Σίμωνος Αρβανίτη.

…Μετά από λίγες ημέρες άρχισαν να πονούν τα πόδια μου πολύ για πρώτη φορά στη ζωή μου και μέρα με την μέρα γίνονταν όλο και πιο δυνατοί. […]
Το κάθε πόδι μου μού φαινόταν ότι ζύγιζε 100 κιλά και εκτός αυτού είχα και δυνατούς πόνους. Απελπίστηκα! Πώς θα ήταν η ζωή από δω και στο εξής; Τελείωσα το βιβλίο του Γέροντα τον α’ τόμο και ήθελα να έλθω σε επικοινωνία με τον πατέρα Ζωσιμά να τον παρακαλέσω να προσευχηθεί για μένα στον Γέροντα Σίμωνα για να με βοηθήσει, αλλά δεν είχα το τηλέφωνο του. […]
Πέρασαν δύο με τρεις νύχτες και προσευχόμουν συνεχώς αλλά η κατάσταση μου χειροτέρευε. Την τελευταία νύχτα την πέρασα εντελώς άϋπνη και έκλαιγα. Είχα

μεγάλη στεναχώρια και είχα αγκαλιά το βιβλίο του Γέροντα Σίμωνα.
Κατά τις 3-4 ώρα το πρωί, σηκώθηκα και πήρα το βιβλίο στα χέρια μου και το άνοιξα. Στην πρώτη σελίδα να το τηλέφωνο του πατέρα Ζωσιμά! Πώς δεν το είχα δει; Τόσες φορές που το φυλλομετρούσα; Περίμενα να πάει 5 η ώρα Ελλάδος και πήρα τηλέφωνο. Απάντησε αμέσως. Του είπα την κατάστασή μου και κείνος μου είπε:
– Θα σε λαδώσω παιδί μου.

Νόμιζα πως θα μου στείλει λαδάκι από εκεί στην Αγγλία και του είπα:
– Γέροντα, ξέρετε από πού σας τηλεφωνώ; Από την Αγγλία. Έως ότου έλθει το λαδάκι εδώ, εγώ θα έχω φύγει για την Αφρική [είναι κάτοικος αφρικανικής χώρας].
– Εσύ παιδί μου, τώρα θα το κάνω, εσύ θα κρατάς το τηλέφωνο κοντά στο αυτί σου και δεν θα μιλάς και εγώ θα κάνω προσευχή και θα σε λαδώσω.

Ζήτησε να μάθει το όνομα μου και του το είπα. Περίμενα λοιπόν καθισμένη στο κρεβάτι μου με το τηλέφωνο στο αυτί μου και δεν μιλούσα. Πέρασαν έτσι 10-15 λεπτά και βλέπω ν’ ανοίγει αργά η πόρτα του υπνοδωματίου μου, που είναι μια βαριά πόρτα.
Θεέ μου! Φαίνεται ότι εγώ, ενώ ήμουν απορροφημένη, που μιλούσα με τον Γέροντα Ζωσιμά, κλέφτες μπήκαν μέσα στο σπίτι και επειδή ήμουν μόνη μου με κυρίευσε πανικός. Η πόρτα άνοιξε εντελώς όσο έπαιρνε και σταμάτησε στο τέρμα.
Σκύβω το κεφάλι μου να δω ποιος μπήκε αλλά δεν είδα κανένα. Όλα τα παράθυρα ήταν κλειστά.

Τότε φωτίστηκε η σκέψη μου, ο Γέροντας Ζωσιμάς βρίσκεται κοντά μου!
Άρχισαν να κυλούν δάκρυα από τα μάτια μου και να τον παρακαλώ. Γονάτισα δίπλα στο κρεβάτι μου. Αφού πέρασαν 45-50 λεπτά της ώρας και εγώ είχα ακόμη το τηλέφωνο στ’ αυτί μου, ακούω την φωνή του Γέροντα Ζωσιμά να μου λέει:
– Κατερίνα, άφησε το τηλέφωνο κάτω, κατέβα και ανέβα τις σκάλες και πες μου πώς είναι τα πόδια σου;

Έμεινα απολιθωμένη. Πώς ήξερε ο Γέροντας ότι εγώ ήμουν στο πάνω πάτωμα; Δεν του είχα πει τίποτε. Αφήνω το τηλέφωνο κάτω, κατεβαίνω και ανεβαίνω τις σκάλες, παίρνω το ακουστικό και του λέω:
– Γέροντα είμαι πολύ καλύτερα αλλά πονάνε λίγο ακόμα.
– Πάρε το τηλέφωνο κοντά στο αυτί σου και περίμενε.

Πέρασαν άλλα 10-15 λεπτά με το τηλέφωνο στο αυτί μου και πάλι η φωνή του, μου λέει, να κατέβω και να ανέβω τις σκάλες για δεύτερη φορά. Το έκανα και πάλι. Δόξα τω Θεώ, πετούσα, κανένα πόνο δεν είχα.
– Γέροντα μου, του λέω έχω και μια κήλη στο θυροειδή [θυρεοειδής] και ο γιατρός

μου είπε να χειρουργηθώ.
– Τι θα πει θυροειδής.
– Είναι στο λαιμό, του λέω.
– Α, ναι, την βλέπω, είναι αριστερά στο καρύδι σου και έχει μέγεθος καρυδιού. Περίμενε.

Έπειτα από λίγο που κρατούσα πάλι το τηλέφωνο στο αυτί μού λέγει:
– Δεν είναι τίποτα, επέρασε και αυτό πήγαινε σε όποιον γιατρό θέλεις να το δει!

πηγή: https://www.pemptousia.gr ,Απόσπασμα από μαρτυρία η οποία δημοσιεύεται στο βιβλίο των εκδόσεων η Μελέτη "Ζωσιμάς Μοναχός, (1937-2010), Υποτακτικός του Ιερομονάχου Σίμωνος Αρβανίτη". Τα στοιχεία του προσώπου που αφηγείται τις θεραπείες δημοσιεύονται στο εν λόγω βιβλίο.